

Tid "Över" För Annat?

Motorcykelns Dag på Vaksalatorg samlade massor av deltagare.

Plötsligt blev det "tid över" till mer SMC- och klubbaktiviteter. På våren 1984 åkte vi till Enköping och deltog i Guldhjälmen. Det var många deltagare och det blev en hejdundrande succé.

Motorcykelns Dag hölls som flera gånger tidigare på Vaksalatorg med en stor kortege från Grindstugan. Leffe Åkerlindh och de andra duktiga trialåkarna körde över en folkvagn och hela torget var fullt med publik som tittade på. Även FMCK gjorde uppvisning på torget denna varma försommardag. ÖAMCK-medlemmen Sören Uppman, som då jobbade på Televerket, hade fixat en häftig grej. Man kunde låna en telefon och ringa hem till mamma från torget. Då var det på gränsen till världssensation.

Leif Åkerlindh och andra duktiga trialåkare i klubben visade hur man bäst passerar en bil. MC:n uppe th hänger i en kran.

Det kom ett förslag om att klubben skulle medverka på körkortsteorin för blivande motorcyklister. Idén var bra och ÖAMCK:s ordförande Leffe Åkerlindh besökte också OK Trafikskola. Men så småningom rann även det ut i sanden. Däremot fick trafikskolorna (med mc-utbildning) hela tiden löpande information om klubben. Det samarbetet har fortsatt under alla år hittills.

I slutet av maj var det dags för mc-orienteringen Dagmaran med nästan 50 startande. Snart 4-åriga Jonnie gjorde debut som starter med ÖAMCK-flaggan.

Vi var många medlemmar som åkte till SM-tävlingen i roadracing i Karlskoga. Trots att vi bara tävlat ett år, kändes det konstigt att inte längre finnas med i startuppställningen. Några veckor senare var vi tillbaka vid Lunedets

På Guldhjälmenkurs mellan Uppsala och Enköping.

Anders Hjelm på Avrostningskurs på Rörken.

Jonnie gör debut som starter på Dagmaran.

Inte helt oväntat regnade det när vi satt på läktaren vid Gelleråsen.

Camping en bit från Gällersåsen. En av våra medlemmar hade glömt sina tältpinnar hemma men hon löste det "smidigt" med att hänga upp tältet mellan några träd.

Nu började det bli många medlemmar som firade midsommar på Åland. Precis när vi skulle åka hemifrån, gick

Taina hade glömt tältpinnarna hemma men "löste det" med hjälp av diverse linor och snören.

Vårt vanliga bord på midsommarcampingen vid Notviken. På bilden bla Kina Sandman och Karin Berglöf.

blixtlåset i Monicas skinnstall sönder. Men vi åkte ändå, det fick lösa sig så småningom. Klubben hade en reserverad plats på Notvikens camping som vi återkom till många gånger. På midsommaraftenen gick en nyckel till packfickorna sönder. Eftersom det inte var helgdag på Åland, hittade vi en låssmed i Mariehamn som kunde fixa det. Himla otur.

Efter helgen fortsatte Monica och jag österut till Åbo medan de andra tog färjan mot Grisslehamn. Det blev en lång dags irrande i Åbo innan vi hittade en svensktalande som kunde byta ut det trasiga blixtlåset i Monicas skinnstall. Vi fortsatte vidare norrut längs finska västkusten.

Tanken var att vi skulle köra runt Bottenviken för att besöka våra grannar i deras sommarstuga i Gunnarsbyn utanför Boden. Men i Vasa hade vi tröttnat på stökiga campinggrannar och tog färjan till Umeå och vidare norrut.

Ett par dagar senare åkte vi hemåt igen. En bit norr om Skellefteå började den fullastade hojen plötsligt svaja och svänga över vägen. Efter en kort stund av panik, fick jag hejd på den och konstaterade att bakdäcket var tomt på luft. Jag monterade av mitt bakhjul, liftade in till Skellefteå och var snart tillbaka med det lagade däck.

Stökiga campinggäster och språksvårigheter fick oss att snabbt lämna Finland.

Trots att sidvagnssatsningen inte blivit vad den var tänkt, tog jag med maskinen till Rörken ett par gånger för att testa lite. Några andra klubbmedlemmar fick vara med och åka (eller köra) och för första gången fick Jonnie åka med runt gokartbanan, med hockeyhjälm på huvudet.

Testkörning med sidvagnsracern på Rörken med Jonnie på flaket.

I augusti arrangerade SRO och SSK (Svenska Sidvagnsklubben) en gemensam träff på Gelleråsen som hette "Världens snabbaste sidvagnsträff". Monica och jag hade med oss vår sidvagnsracer på släpet och Jonta Lindell och några andra fick åka med en del. Jag fick även provåka lite med några snabbare maskiner men det blir inte så mycket mer åkt. Så småningom såldes både sidvagn och racebuss.

Stor grillfest och samtidigt Sören Uppmans födelsedagskalas vid klubbkåken.

Erik Fredelius med nya frun Ann-Cathrin på sidvagnsträff i Karlskoga.

Jonta Lindell fick åka några varv runt banan. Det skulle kunna vara det som fick honom att börja tävla sidvagn.

Klubbens Bosse BK hade tillgång till en maskin som kunde präglade plastkort i kontokortsstorlek. ÖAMCK fick plötsligt nya moderna medlemskort. De bekostades av annonser från Hallmans och Holmia. Men det blev problem med annonsmanus så leveransen från tryckeriet blev fördröjd ett helt år.

SMC Uppsalas egen länslogga som inte ska användas numera (men det finns en bing i gömmorna på kansliet).

Tältning i depån på Mantorp för att kolla på mina sidvagnskamrater...

... bla Roine Larsson från Bålsta och hans burkslav...

Innan sommaren var över, blev det ännu ett besök på Mantorp för att kolla in mina sidvagnskamrater och andra RR-åkare. På hösten höll sidvagnsåkarna i SRO sitt årsmöte i vår klubbkåk. Eftersom jag inte kände att jag hade samma koppling till verksamheten längre, lämnade jag ordförandeposten efter bara ett år.

I november utlyste SMC Uppsalas styrelse en tävling om nytt länsemlen och man sökte också efter ett bra namn på länets medlemsblad. Tills vidare fick det heta "Navet" och det gör det fortfarande. Länsloggan fanns först som populär dekal. Efter ett tag beställde vi också broderade tygmärken med länsloggan. Så småningom kom den nya SMC-profilen och då fick vi besked om att det inte var tillåtet att använda egna länsloggor.

För oss som suttit på SMC-kansliet och svarat "Välkommen till Sveriges Motorcyklisters Centralorganisation" känns det inte märkligt när det för första gången föreslogs att SMC byter namn till "Sveriges MotorCyklister". Men förslaget ratades av medlemmarna och det dröjde ett antal år innan namnbytet blev verklighet.

Certifikat som visade "att man varit duktig". Som bonus fick man rabatt vid köp av mc-utrustning.

Familjen Blir Större

Vårens turnering i rinkbandy gick i Skutskär och klubben försökte göra sitt bästa.

Det resulterade i att vi vann turneringen och kom att stå som arrangörer nästa vinter. MC-dagen hölls åter på ett soligt Vaksalatorg med mycket besökare.

Bela balanserar mellan "slalompinnarna" på instruktörsavrostningen.

Med Guldvinge bland snödrivorna

I mars fick vi en dotter och det kom av förklarliga skäl att påverka vårt mc-åkande rätt mycket framöver.

Våren var sen och det var fortfarande stora snödrivor, när vi hade en fortbildningskurs för SMC-instruktörer vid Wiks Slott. Kort därefter var det Guldhjälmskurser och uttagningar till Sveriges MotorcykelMästare i Uppsala, Enköping och Skutskär.

Under midsommaren var jag i Mora och hjälpte samtidigt mc-klubben Red Wings att vara mc-ordonnans i samband med Solleröloppet. Det var riktigt kul och vid hemkomsten frågade jag ett par av mina arbetskamrater (aktiva i Uppsala Cykelklubb) om intresse för hjälp i Uppsala. Då var intresset svalt men det skulle ändra sig...

Styltgång var en av grenarna vid femkampen i Stångby.

"Hmm, är det så där man ska göra?". Bla Monica, Siri och Eva tittar på balanskonstnärerna.

Vid klubbkåken i Stångby var det välbesökt sommarfest och 5-kamp. Efter bla styltgång och balanserande på kabeltrumma, utsågs klubbens ordförande, tillika balanskonstnär och trialåkare Leffe Åkerlindh till segrare.

På onsdagskvällarna var det stor aktivitet på gokartbanan på Rörken och övade och det blir fler och fler deltagare. Nu ville Rasbo MK ha onsdagarna som träningsdag och "erbjöd oss" att köra på måndagarna istället. Sen dess har "måndagar på Rörken" blivit ett begrepp och det visade sig sen att Rasbo MK aldrig började med några gokartträningar på onsdagarna.

Vi åkte (med bil & husvagn) till ännu en trevlig träningshelg för sidvagnsåkare och andra på Gelleråsen. Då fick vi för första gången se vår tidigare, numera rosalackade racer på banan.

Vår tidigare sidvagnsracer hade fått en rosa nyans när den dök upp på SRO-träningen på Gelleråsen.

Monica serverar kaffe vid fikakontrollen på Nattmaran.

På SRO-träffen körde vi en rolig mixedklass för olika RR-fordon.

I augusti besökte vi ännu en gång Puttes camping vid Bomarsund på Åland som började bli lite sliten. Det visar sig senare att det var sista gången vi har en gemensam klubbresa dit.

På ett styrelsemöte i SMC Uppsala i oktober tog vi upp en annalkande kris: Vi måste få fler ungdomar att åka mc och vara med i verksamheten. Annars får vi inget landsningsbidrag i fortsättningen. Har det blivit fler ungdomar sen dess?

På nyårsafton var det första Sylvesterbalen i klubbkåken. Då är det långklänning och kostym (eller frack) som gäller. Denna nyårstradition höll i sig många år efter det. För en gångs skull var jag med en stund i kriterestrecksrändig kostym och lånad hatt. Med cigarr i munnen blev jag väldigt lik TV-filmsaktuelle Don Corleone.

Jonnie (5år) var med på en mc-test till Jernet på lånad höj från Hallman Racing 75m från där bilden togs.

På kräftskivan i klubbkåken såg vi bla Taina, Jonta, Anders och 2x Mats.

SMC I Vår Källare - Igen

Februari 1986 inleddes traditionsenligt med Korpens 24-timmars på skidor.

Becke Bäver och Restor på den specialbyggda "skidovagnscykeln". Jonnie ser förundrat på ekipaget.

Som vanligt var de första 23 timmarna transportsträcka innan Restor och Becke fick publikens jubel för bra utstyrsel. I vår husvagn fanns det glögg och glüwein och den var strategiskt placerad inne på gården till Grindstugans Café. Efteråt blir det en bra bild på vårt "sidvagnsekipage" i Upsala Nya Tidning.

Jag märkte att det blev mindre och mindre mc-åkande när familjen och hus tog mer tid. Vi hade ju en 1-åring och 5-åring att ta hand om. Det gick helt enkelt inte heller att vara med på alla klubb- eller SMC-aktiviteter längre. Men plötsligt kom Monica med i SMC Uppsalas styrelse och vips så hade länskansliet flyttat hem till vår källare.

Här låg SMC:s Länskansli under en tid.

Dagmarankontrollen i Bergsbrunna alldeles utanför vårt staket. På/vid motorcykeln Arne och Anna Berlin.

Eva Andersson (som också bodde i Bergsbrunna) var med på Torsdagstouring till oss på Falkvägen.

I slutet av maj var det dags för Dagmaran. Vi brukade ju försöka sköta fikakontrollen på Dag- och Nattmarorna och den här gången hade vi lagt fikakontrollen precis utanför vår tomt på Falkvägen i Bergsbrunna. Väldigt praktiskt att kunna sköta uppdraget, samtidigt som barnen var hemma.. Dagmaran avrundades senare med grillfest vid klubbkåken. En av sommarens torsdagstouringar avslutades också med fika och bad i poolen hos oss på Falkvägen.

Pga ihållande regn i slutet av augusti, flyttades Nattmaran till början av september. I vanlig ordning försåg vi de glada deltagarna med varmt kaffe och bullar mitt ute i den mörka skogen.

I augusti besökte familjen Anderstorps VM i Roadracing. Vi bodde inte så långt från depån och fick bla se engelske föraren Ron Haslam köra radiostyrd helikopter. I hans knä sitter en liten kille som många år senare härjar runt i resultatlistorna i roadracing, Leon Haslam.

Den engelske RR-föraren Ron Haslam hade en radiostyrd helikopter i depån på Anderstorp.

Traditionsenligt poolbad för alla segrare i Anderstorp. Här är det 250cc-vinnaren Carlos Lavado som blir blöt.

Något luggslitet medlemskort i Östra Aros MCK. På baksidan var det reklam för Holmia och Hallman Racing.

När Uppsala fyllde 700 år gjorde vi en "något justerad" version av Kommunvapnet.

Järngänget Reunion

I februari 1987 var det åter pulkarejs i Sunnerstabacken och ÖAMCK vann övertygande med Gurra Karlssons hembyggda blå skapelse.

Den har vunnit många gånger sen dess och det fina vandringspriset satt under många år i vår klubbkåk. Throttle Twisters och andra mc-klubbar har sen dess gjort många försök att vinna tillbaka den.

24-timmars på skidor hade 10-årsjubileum och vår "sis-teman" försågs med en specialgjord frigolitpåbyggnad i form av en mc uppe på hjälmen. Den hjälmen användes vid mc-kortegen i samband med SMC:s Riksårsmöten i Uppsala 2005 och 2013 och finns fortfarande att se i klubbkåken.

SMC:s 2-dagars klubbkonferens utanför Örsundsbro var välbesökt av både styrelsen och klubbrepresentanter.

Monica och Sanna vid SMC-bordet på Motorcykelns Dag på Vaksalatorg.

Olle-Olle Bäcklund, Eva-Eva Johansson och Monica på väg till reunion i Orsa.

I maj var det samling på Vaksalatorg och kortege genom stan till Tullhuset och vidare till Blodcentralen på Akademiska. Det ingick i en SVEMO-kampanj för blodgivning.

Ännu ett fiaspel på mc-träff. Med vid Notviken var bla Bela, Janne, Monica och Sören.

Östra Aros mc-klubb i Uppsala: SALIG BLANDNING MED FULL FRÄS!

Östra Aros mc-klubb är gänget som både syns och märks. Det är en ganska stor klubb, med många medlemmar och ett välfyllt program. Plus en helt egen tidning!

Så ofta som möjligt drar de iväg på långresa — tillsammans. Det här är en klubb där man träffas och trivs!

Av Kjell Engström (text), Hagen Hopp (foto)

— Detta är det som är en riktig skönhet med mycket hälsogoda i luften är uppslagningen vid klubbens start.

■ För snart 20 år sedan blev sig några gränser ut av FMCK i Uppsala och bildade en egen motorcykelklubb. Numera Östra Aros MC-klubb var naturligt, eftersom det är Uppsalas gamla namn.

Idag har klubben över 200 medlemmar, en fin klubb och mycket aktiviteter på gång.

— Vi är en salig blandning från 17 till 73 år, berättar Roger Karlsson, ordförande i klubben. Med samma profil som många andra klubbar, för hög medelålder, det vill säga vi får väldigt lite bidrag till ungdomsverksamhet.

— Det är i och för sig inte så konstigt, för det har på något sätt blivit så att FMCK, säger upp ungdomarna, medan vi har hand om de äldre.

■ När ÖAMCK bildades det var det en aktivitet från FMCK som var kärnan. Det var inte riktigt intresset med den tiden för medlemmarna i FMCK, något som de fick fortsätta med.

Ar klubben 200 medlemmar är förhållandevis många (igen, dragt en tvekan). Över 20 (igen) är på egen hand.

— De där nya medlemmarna, skänker Sven Söderberg man inga ordinarer, det räcker med vänner, berättar Sven Söderberg som har skrivit.

Skänker och de där nya medlemmarna.

■ När ÖAMCK bildades det var det en aktivitet från FMCK som var kärnan. Det var inte riktigt intresset med den tiden för medlemmarna i FMCK, något som de fick fortsätta med.

Ar klubben 200 medlemmar är förhållandevis många (igen, dragt en tvekan). Över 20 (igen) är på egen hand.

— De där nya medlemmarna, skänker Sven Söderberg man inga ordinarer, det räcker med vänner, berättar Sven Söderberg som har skrivit.

Skänker och de där nya medlemmarna.

— Detta är det som är en riktig skönhet med mycket hälsogoda i luften är uppslagningen vid klubbens start.

Med så många medlemmar finns det ju utrymme för många intressen och aktiviteter. Dessutom begränsningen är när hela klubben drar till Åland varje sommar. Eller när de åker till FIM-rallyt.

Det här är en tävlingsslag, även om några tävlar i road racing, tävlingsslag i sidogång.

Hjarna är till övergående delar stora japaner (sjuvåldig- och handelskassettband) och en BMW-ägare att säga och fick på BMW-sällskapet. Men även och annan europeer har näst intes i klubben.

När de stora resorna inte går, brukar man ha en liten marknad i klubben. Det gäller att ha något att komma med.

— Just nu är det glädjens-ningen som är skönt. Dessutom finns vi med i KOMBI-stämman i Västerås.

— Detta är det som är en riktig skönhet med mycket hälsogoda i luften är uppslagningen vid klubbens start.

— Detta är det som är en riktig skönhet med mycket hälsogoda i luften är uppslagningen vid klubbens start.

— Detta är det som är en riktig skönhet med mycket hälsogoda i luften är uppslagningen vid klubbens start.

I Allt om MC var det ett helt uppslag från vår verksamhet i Östra Aros MCK.

Jag har nämnt "Järngänget" tidigare. Trots att det gått 10 år sen den styrelsen var aktiv tillsammans, hade vi fortsatt att hålla kontakten. Nu blev det dessutom en första återträff med Hasse, Bjucken och alla andra i stugbyn på Sollerö Camping och vi gjorde en utflykt upp till Grönklitt utanför Orsa.

På eftersommaren kom Upsala Cykelklubb (UCK) och frågade om vi kunde hjälpa till som ordonnanser i samband med Skandisloppets 80-årsjubileum våren 1988. Det ville vi gärna och det skulle bli mer. Mycket mer.

Carina, Restor, Perra, Jeppe, jag, Danne och Hazze bildade större delen av klubbens styrelse.

SMC Uppsala arrangerade en Länsträff strax utanför Örnsundsbro (ordföranden bodde i närheten). Där blev det diverse lekar och andra festligheter.

Östra Aros MCK började närma sig sitt 20-årsjubileum och en planeringsgrupp hittade på diverse tokigheter. "Mutte" Cribäck fick som vanligt i uppdrag att göra ett jubileumskassettband som sen kopierades i över 200ex. Till 20-årsjubileumsfesten på Göteborgs Nation i centrala Uppsala hade vi bakat en tårta till de 110 personerna och receptet kunde läsas i klubbtidningen JERNET.

SMC Uppsalas Länsträff med camping och diverse lekar. Längst th Mikael Franzon (numera Strömberg).

Utan MC i Garaget

När Monica lämnade SMC Uppsalas styrelse 1988 flyttade länskansliet tillbaka till klubbkåken i Stångby igen. Vi hade dessutom planer på att använda kansliutrymmet hemma till annat.

Restor och jag mottar en check till Östra Aros MCK som bästa blodgivarklubb i SVEMO.

Jag nämnde SVEMO:s blodgivarkampanj tidigare. I samband med förbundets Rådsmöte i Norrköping blev ÖAMCK utsedda till i särklass bästa klubb att värva nya blodgivare och fick ta emot en check på 2000kr. Klubben skänkte alla pengarna till cancerfonden.

Skandisloppet är världens äldsta cykeltävling och hade 80-årsjubileum 1988. Det blev klubbens första uppdrag som mc-ordonnanser och vid prisutdelningen vid Slottskällans Café på kvällen, fick alla funktionärerna ta emot jubileumsplaketter. Sen dess har ordonnansverksamheten blivit ett fast inslag i klubbens verksamhet.

Alla funktionärer som var med på Skandisloppets 80-årsjubileum fick en plakett. När man arrangerat för 100:e gången, tänkte man lägga ner allting. Men som tur blev det inte så. Nu är UNT Bike Weekend större än någonsin.

Samtidigt med det mer och mer tid till familjen och den nya verksamheten i källarutrymmet och mindre och mindre tid att åka hoj. När min BMW stått oanvänd i garaget ganska länge, bestämde jag mig för att sälja den. Skulle intresset öka igen, skulle det vara enkelt att skaffa ny hoj igen. Eller...?

Trots frånvaron av motorcykel i garaget, var vi med på några av (de roliga) klubbaktiviteterna. Midsommarfirandet på Notviken och klubbens 20-årsjubileum på Göteborgs Nation kunde vi ju inte missa.

Ett tecken på att vi började bli äldre, var att våra barn började åka med på midsommarfirande på Åland.

Mats Mutte Cribäck gjorde ett häftigt kassetband till 20-årsjubileet.

På festen spelade Cacaphonic som snart blev vårt hus-band på festerna.

Mitt i sommaren 1989 kördes en roadracingtävling i kvarteren runt Lelles MC vid Kungsängsvägen. Över 3500 åskådare kom till en trevlig tillställning som man kanske borde göra om flera gånger.

Samtidigt var det dåliga tider för mc-branschen och flera handlare och butiker i landet tvingades slå igen. Lelles stängde butikerna i Malmö, Göteborg, Munkedal och Stockholm. Och i oktober var det auktion på Lelles kvarvarande lager av motorcyklar och delar. Det är massor av folk på plats men stämningen var ändå dämpad.

Aktiviteterna i klubben och SMC:s Länsorganisation rullade på som vanligt de närmaste åren och jag deltog inte speciellt ofta. Men jag noterade att det blivit diskussion om bristen på regelverk för måndagskörningen på Rörken. En del verkade använda banan för roadraceträning som det kanske inte var tänkt. Hur är det med försäkringarna? Kan man blanda reggade och oreggade hojar?

När det var dags för Nattmaran så satt vi som vanligt på fikakontrollen och åt kräftor igen. Men då och då hände det att jag fick låna någon hoj så att jag kan vara med som ordonnans på Skandis, Maja Gräddnosloppet eller Tjejtrampet i Stockholm. Men det var inte mer än så. Och åren 1990 och 1991 rullade på i samma stil...

Under några år fick hela landet en ekonomisk kris och på våren 1992 kraschade de storslagna planerna på en privat jätteanläggning vid Rörken. Då ville Kommunen istället göra om till föreningsdrift av anläggningen och det blev så ett par år senare. Monica blev sekreterare i Motorsportunionen, en post som jag tog över ett par år senare.

Efter några års uppehåll, var vi med på klubbens midsommarfirande vid Notviken. Det var precis som tidigare, dvs mycket folk och fest och glam. Sena nätter och långa sov-morgnar gjorde att de planerade touringarna till resten av Åland ställdes in.

Årets FIM-rally gick i Skottland och många medlemmar gjorde en gemensam resa dit. Det var första gången på länge som jag verkligen saknade mitt touringåkande. Men jag fick ju läsa om det i JERNET. Och se de häftiga tröjorna.

Det var några som kom på att man kunde tävla med trimmade 50cc sidvagnsmoppar och i september arrangerades det första Le Mansloppet på Rörken. Som titeln antyder, var det Le Mansstart under stort jubel. UNT skriver "Klösigt tävling med humor" och det blev ett nytt inslag i klubbens verksamhet de kommande åren.

Efter ett par års uppehåll, var vi tillbaka vid Notviken igen. Och det mesta var som vanligt där.

En av de fina FIM-rallytröjorna från Skottland sitter fortfarande inom glas och ram i klubbkåken.

Mopperacingen Tar Fart

Inför säsongen 1993 blev jag på något sätt inblandad som tävlingsledare då och då och så småningom blev det inte bara 4-timmarstävlingen Le Måns för sidvagnarna, det blev en hel serie "Bill & Bullcupen" över året.

De olika sidvagnsskapelserna såg verkligen annorlunda ut. Här är det Lasse Lunds bygge i depån på Rörken.

Jonnies klasskompis Lill-Micke var med på midsommarkarna på stranden vid Notviken.

Inför ett eventuellt köp av klubbkåken, ville vi att fastighetsägaren Uppsala Kommun skulle fixa till en hel del på utsidan av klubbkåken. Snart blev det delvis ny fasad och renoverade skorstenar.

Och plötsligt var vi tvungna att göra riktigt regelverk, banlicens och ha tillräckliga försäkringar. När vi hade moppe-racing på Rörken i augusti, stod publiken i tredubbla led längs staketet i depån. Men hur gör vi med solomoppar? Ska vi ha det på Rörken? Diskussionerna fortsatte...

I oktober var SVAVA-gallerian fylld av moppar och motorcyklar när klubben visade upp sin verksamhet. Och många förbipasserande var förstås intresserade. "Jag hade en sån där Triumph en gång i tiden" fick vi höra många gånger.

Klubbens ordförande Roger Restor Karlsson och kåkansvarige Hazze Markstedt inledde förhandling med kommunen om köp av klubbkåken. Men det var mycket att tänka på, så det tog tid. Bland annat skulle man ta hänsyn till att nya E4 förbi Uppsala planerades gå på åkern, bara 200m från Stångby.

I början av 1994 hade vi ännu en blodgivarkampanj och Blodbussen från Akademiska fanns uppställd på S:t Eriks-torg mitt i Uppsala. I vanlig ordning raggade vi många nya blodgivare, både motorcyklister och andra.

Ännu ett pulkarejs i Sunnersta och ännu en inteckning i vandringspriset för klubben.

Blodgivarkampanj med Blodbussen på S:t Erikstorg lockade inte bara motorcyklister.

Klubbens ordförande fick också prova Polisens laserutrustning för att mäta deltagarnas hastighet.

I anslutning till Avrostningen vid Bilprovningen, hade vi en hemlig överraskning. Vi brukar ju ha en liten touring till Stångby som avslutning. Längs slingan (70-väg) var en av klubbens medlemmar, tillika mc-polis, gömd bakom ett stenröse med en laser och mätte hastigheter. Det var några som blev överraskade när vi berättade det i klubbkåken efteråt. Den som hade toppnoteringen (174), visste om att det fanns en kontroll någonstans efter vägen. Men inte var.

Genomgång inför deltävling i Bill & Bullcupen på Rörken.

På MC-dagen i Östhammar visade våra duktiga trialåkare upp sig på diverse kabeltrummor och annat.

I mitten av maj var det re-union för klubbmedlemmar med låga medlemsnummer. Det blev fika och bildvisning från gångna tider och det var trevligt att träffa en massa människor som man inte sett på flera år.

Östra Aros MCK hade vid den här tiden en aktiv Östhammarssektion som arrangerade en stor mc-dag och jag lånade en mc och tog mig dit med sonen Jonnie som passagerare. Vi fick bl a se våra duktiga trialåkare ta sig fram över både lastpallar och stora kabeltrummor.

Klubbens kåkansvarige tillika ordförande i Motorsportunionen Hazze skrev under högtidliga former på avtalet om föreningsdrift på Rörken från 1 juli. Unionen skulle därefter få ett driftsbidrag varje år för att kunna sköta verksamheten på motorsportområdet.

I Uppsala körde vi huvudsakligen med sidvagn men det fanns redan en solomoppeserie i övriga landet. De ville gärna att vi arrangerade en deltävling i deras serie och som direkt följd av det, bestämdes att även Östra Aros MCK skulle ha en soloklass för mopparna på Rörken precis som på många andra ställen i landet. Inte helt oväntat ville den snart 15-årige Jonnie vara med och kriga och en begagnad Puch inköptes och strippades från allt "onödigt" (bla belysning & sänt) på moppen.

Jonnie förbereder sig inför första deltävlingen i Uppsalas soloserie med sin strippade Puch.

Jonnie och jag på varin av klubbens trialhojar som fanns på Rörken.

Resterna av ett gammalt äppelträd i Stångby togs bort av Janne, Hazze och Monica.

Hazze Markstedt, klubbens kåkansvarige och Motorsportunionens ordförande, skriver på det första Nyttjanderättsavtalet med Kommunen om Rörkenverksamheten.

Klubben hade dessutom en aktiv trialsektion på Rörken där klubbmedlemmarna fick prova på att balansera mellan stockar och stenar. Jonnie provade givetvis det också, även om det var två år kvar till körkortet.

Men våra sidvagnsåkare ville gärna visa upp sig på andra ställen. Sommaren 1994 hyrde Hazze en militärbuss på F16 och vi lastade den med tävlande, sidvagnsmaskiner och en bingé åskådare. Det var tävling med både solo- och sidvagnsmoppar på Axamo, en bit väster om Jönköping.

Vi fick besök på Rörken av Håkan Wikström och Bosse Petterson från den nya kommersiella radiokanalen "Radio 1" i Uppsala. Bosse gjorde ett flygande reportage i direktsändning från en av sidvagnsmopparna runt gokartbanan.

Måååånga tusen cyklande tjejer var det.

Klubbens medlem Pelle Blom intervjuas av Radio 1:s reporter Bosse Pettersson i direktsändning inför ett varv på gokartbanan på Rörken.

I övrigt rullade klubbens verksamhet på med många aktiviteter. Tjejtrampet med start och mål på Gärdet i Stockholm blev vårt största ordonnansuppdrag med närmare 30 hojar. Under ett antal år var det världens största cykellopp för kvinnor. Efter diverse trafikproblem, flyttades tävlingen till Västerås 2006 och upphörde så småningom.

Midsommarfirande på Notviken och fikakontrollen i samband med Nattmaran var också några tillfällen som man inte fick missa.

Många samlades i depån i Axamo för att kolla in för sidvagnsskapelser och vår militärbuss.

Förslaget till köpeavtal mellan Uppsala Kommun och Östra Aros MCK klubbades igenom enhälligt på årsmötet i oktober. För 275' blev vi ägare till fastigheten Stångby 1 från årsskiftet 1995.

I december var det mc-utställning på Eurostop vid Arlandastad och klubben visade upp verksamheten i en välfylld monter med trialhoj och en massa annat.

Klubbens trialverksamhet var i centrum på vår monter på motorutställningen vid Arlandastad.

Moppesäsongen tog fart tidigt 1995 och nu kom en och annan solomoppe fram i ljuset. Några var till och med ute vid Rörken och testade i april när snön plötsligt började vräka ner. Men det gick tydligen att åka ändå.

Jonnie tröttnade snart på sin solomoppe och den blev stående ute i snön över vintern. Skulle det inte vara kul med en sidvagn istället? Trafikpolisen hade sitt ekipage till salu och plötsligt fanns den hemma i vårt garage. Som burkslav hade han sin klasskompis Lill-Micke (som varit med på midsommarfirande ett par år tidigare).

Deras första provtur blev väl inte riktigt den värdeomätare som det var tänkt. Efter ett par timmars ihärdigt snöande blev det lite svårkört på banan.

Jonnies solomoppe iordningsställdes med belysning och allt innan den såldes vidare.

Nästan hela familjen Wesslén var med och provåkte när snön vräkte ner över Rörken.

Ny fikakontroll på Nattmaran och det blev givetvis kräftor som tilltugg på natten.

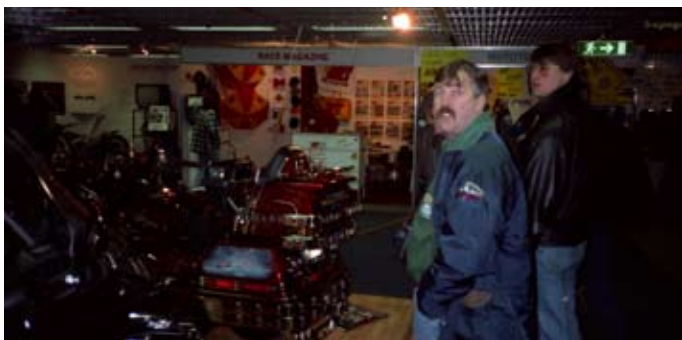

Jonnie och Lill-Micke testkör sidvagnen på en "inte helt snöfri" Rörkenbana.

På något märkligt sätt blev jag mer och mer inblandad i moppeverksamheten. I mitten av mars satt vi plötsligt hos SVEMO i Norrköping och fastställde ett nationellt regelverk för mopperacing. Men SVEMO trodde inte på mopperacing som förberedelse till "riktig" road racing och stöttade hellre Minimoto. Samtidigt blev jag invald som sekreterare i Motorsportunionen som driver hela Rörkenanläggningen och fick därmed ett övergripande ansvar för att vår verksamhet på gokartbanan var godkänd och organiserad på bra sätt.

Hos SVEMO i Norrköping för att prata regelverk för mopperacingen.

Mycket bling-bling på Guldwingarna när Janne och Peter gick på mc-mässan i Älvsjö.

I Linköping körde klubbmedlemmen Roffe Heljefors (mitt i klungan) riktigt bra.

Starten har just gått på Gelleråsen och våra klubbmedlemmar (startnr 2 och 3) kommer iväg bra.

Jonnies efterlängtnade pärla hemma på gården.

Sommaren 1996 åkte Jonnie och jag till Sviestadbanan utanför Linköping och kollade in en deltävling i Solomoppeserien. När den var färdigkörd fortsatte vi till Scandinavian Open på Gelleråsen och fick presskort som reportrar från klubbtidningen JERNET.

Snart skulle Jonnie fylla 16 och då stod mc och ett mc-körkort högt på önskelistan. Lönen för sommarjobbet betalades ut i form av en Yamaha 125 (gissa var han sommarjobbade?) som han inte fick köra hem själv från butiken. Snart stod den hemma på gården och Jonnie var den enda mc-ägaren i familjen.

Klubben arrangerade ännu en välorganiserad deltävling i Solomoppeserien och det kom som vanligt många deltagare från spridda delar av Sverige. Rörken hade definitivt fastnat i solomoppedeltagarnas nedvetande.

En glad Restor Karlsson som visade upp varv för de passerande på endurancetävlingen.